

Landstinget noget at bestille, men ogsaa fordi det sagligt er det rigtigste, da Loven om Tinglysning blev behandlet først her i Tinget. Det var Landstinget, som udøvede Hovedindfyldelsen paa den, og i Konsekvens heraf har jeg forelagt dette Forslag, som for en stor Del er et Supplement til Loven om Tinglysning, i Landstinget.

Det ærede Medlem var inde paa, at det var godt for Embedsmændene, at der var mange Avancementsembeder, og navnlig naar vi gik over til, at Fuldmægtigene skulde være statsansatte. Jeg tror ikke, det er godt at have mange Avancementsstillinger, naar Embedsmændene til Gengæld er daarligt lønnede. Nej, lad os faa faa og godt lønnede Embeder, saaledes at Embedsmændenes Tid bliver fuldt udnyttet; det tror jeg er det bedste.

Det ærede Medlem anstillede ogsaa den Betragtning, som egentlig er nærliggende, om man ikke kunde give Dommeren noget andet at bestille, saaledes at han paa den Maade fik tilstrækkeligt. Her maa jeg imidlertid gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det netop er Følgen af den nye Retsplejelov, at Dommeren ikke maa have andet, og derfor er hele denne Adskillelse kommet mellem Dommer, Politi og Borgmester, tre Virksomheder, som før var forbundne, men som netop er blevet stykket ud, fordi man mener, at Dommervirksomheden skal være noget for sig. Jeg tror derfor stadig, at det, her er foreslaaet, er rigtigt.

Det ærede Medlem mente, at en Fuldmægtig var jo ogsaa en rask og rørig Person. Ja, det er rigtigt, men saa gaar det ikke foruden Dommeren at have en Fuldmægtig, for saa er der to raske og rørige Personer, der ikke har noget at bestille. Jeg var udtrykkelig inde paa det Spørgsmaal, da jeg fremsatte Lovforslaget, idet jeg sagde, at man kunde tænke sig at gaa den Vej kun at have en Dommer og ingen Fuldmægtig, men at den Tilstand ikke vilde være holdbar for Beboerne, at der ingen Fuldmægtig var, naar Dommeren var ude i Eksekutionsforretninger eller lignende. Jeg tror derfor, at der let vil opnaas Enighed, naar vi kommer til at drøfte Sagen i Udvalget.

Til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) skal jeg sige, at jeg mente i Virkeligheden ogsaa, at Aars er det mest nærliggende Sted. Amtsinddelingen har ganske vist ikke noget at sige — en Retskreds strækker sig lidt udenfor Amtsgrensen —, men jeg tænkte som

sagt nærmest paa Aars. Naar Sogneraadene har udtalt sig paa den Maade, som det ærede Medlem har nævnt, er det, fordi Sogneraadene blev spurgt angaaende Løgstør og Nibe. Jeg er ikke vis paa, hvordan de vilde have udtalt sig, hvis de udtrykkelig var blevet spurgt om, hvad der var det mest hensigtsmæssige Sted deroppe. Jeg mener derfor, at Afgørelsen af det Spørgsmaal maa udskydes indtil videre. Her er ikke Tale om at udnytte noget til en Slags Pengeafpresning — det behøver det ærede Medlem ikke at være bange for. Det vil blive benyttet saaledes, som det ærede Medlem selv fandt naturligt og rimeligt, at vedkommende Sted, der faar Fordelen, selv kommer til at hjælpe med.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Nygart: Af de faldne Udtalelser kan man jo skønne, at der er et almindeligt Ønske om Udvalgsnedsættelse. Jeg skal derfor foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning.

vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen, men der er fremsat Ønske om, at Valg af dette Udvalg kunde blive foretaget allerede i dette Møde. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket til Valgets Foretagelse som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

Valgt blev: *Dækker, Effersøe, Gunnar Fog-Petersen, Gisselbæk, Godskesen, A. P. Hansen, I. A. Hansen, Jepsen Christensen, H. P. Jensen, Josiassen, N. K. Kristensen, Lewinsky, Nygart, Johannes Pedersen og Inger Gautier Schmit.*